

han kommer herop. Hvorfor gør han ikke det? Det er, fordi der ikke er flere.

Den store internationale koalition, hr. Peter Skaarup taler om, består af fem lande, der vil sende soldater ind og dermed bryde det internationale aftalesæt, der har været gældende. Det vil jeg sådan set for klarhedens skyld bare bede hr. Peter Skaarup om at bekræfte.

Må jeg godt sige til den sidste ting: Det er næsten for meget at høre på, at tilhører man ikke gruppen af fem lande, der er villige til at bryde det internationale aftalesæt, så støtter man Saddam Hussein. Herregud, hvor primitiv kan en argumentation blive?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hr. Peter Skaarup har flere gange henvist til, at det var den 11. september, der ligesom satte det i gang. Det er for det første ikke rigtigt. Saddam Husseins uhyrligheder er meget ældre og foregik jo helt frem til 1990 med USA's og delvis Danmarks accept, hvad hr. Peter Skaarup selvfølgelig udmærket godt ved. Men så kommer vi frem til spørgsmålet om terrorisme.

Det gælder jo ikke om at vinde i denne her sal, det gælder om at forebygge terror. Det, som Danmark er i færd med nu, på baggrund af et meget snævert flertal, er at hælde benzin på det bål. Det blev sagt før, at det ville være en gave til Osama bin Laden, at det her sker nu, og til hans folk. Og de er der i forvejen. Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt.

Jeg synes, det er helt ansvarligt, at Dansk Folkeparti støtter en politik, der netop ikke forebygger, men tværtimod fremmer risikoen for terror, oven i købet med Danmark i en yderst udsat situation. Jeg synes faktisk, at Dansk Folkeparti skylder os noget mere end bralder til forsvaret for den farlige situation, man nu er ved at skabe.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Da vi havde diskussionen med Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, gik den meget på, hvorvidt der var et FN-mandat eller ej. Den beskrivelse, som hr. Peter Skaarup har givet af FN's beslutningsmetoder, fører mig frem til at spørge: Er det Dansk Folkepartis opfattelse, at FN ikke er værdig til at eksistere, og hvilke ambitioner har Dansk Folkeparti så om at få et internationalt sy-

stem, der kan håndtere konflikter, kriser og krigene rundt omkring i verden?

For hvis det er sådan, at Dansk Folkepartis politik er, som den her bliver beskrevet af hr. Peter Skaarup omkring beslutningsmetoderne i FN, så er det da det samme som at sige, at Dansk Folkeparti ikke anerkender FN. Så er mit spørgsmål: Hvad vil Dansk Folkeparti så?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup. Og de næste tre korte bemærkninger er fra hr. Keld Albrechtsen, hr. Ole Sohn og hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Villy Søvndal spørger vedrørende opbakningen til den aktion, som først og fremmest England, USA og Spanien har sagt skal komme, hvis Saddam Hussein ikke trækker følehornene til sig her i sidste øjeblik og flytter ud af landet. Jeg har ikke ét hundrede procent sikre oplysninger om, hvilke lande der stiller med militære bidrag. Jeg kan stort set kun læse det i aviserne, ligesom hr. Villy Søvndal kan.

Men jeg kan da i hvert fald nævne nogle lande her, som bakker op bag aktionen; som altså viser deres solidaritet i forbindelse med at bekæmpe Saddam Hussein og fjerne masseødelæggelsesvåbnene, som han er i besiddelse af. De lande er – jeg kan nævne dem her: Storbritannien, Spanien, Polen, Rumænien, Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Letland og Australien. Så er det derudover Italien, Holland, Portugal, Estland, Island og Ungarn. Det er nogle lande, som positivt har meldt ud, at de støtter den aktion, som nu kommer.

Interessant er det jo, at mange af de østeuropæiske lande, som har været tyranniseret af en stor magt, en stor bjørn i øst, Sovjetunionen, støtter en aktion, og det bør jo mane til eftertanke, fordi de netop også betragter det på samme måde, som vi gør det i Dansk Folkeparti: at vores sikkerhed og tryghed først og fremmest er bevaret af USA og England, men ikke kan lægges i hænderne på Frankrig og Tyskland. Det er kendetegnende for de lande, Danmark og mange af de øst- og centraleuropæiske lande.

Jeg kan ikke lade være at spørge hr. Villy Søvndal: Hvad er egentlig hr. Villy Søvndals alternativ? Ville hr. Villy Søvndal f.eks., da vi havde en stor tyrannus i 1930'erne, Hitler, ingenting gøre ved den mand, der truede os alle sammen og var aggressiv? Hvad ville hr. Villy Søvndal